

अप

“पद्मप्राणमनोबुद्धिदशेन्द्रियसमन्वितं ।
अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधनं” ॥
इति पद्मदश्यां ।)

अपटान्तरं, चि, (पटेन वस्त्रेण तिरस्कारिण्या इति यावत् अन्तरं व्यवधानं यत्र तत्, ततो नञ्-समासः ।) आसन्नं । संसक्तं । अपदान्तरं । अव्य-वहितं । इत्यमरटीकायां खामी ॥

अपटो, स्त्री, (अल्पः पटः अल्पार्थे नञ्समासः, गौरादित्वात् ङीष् ।) वस्त्रप्रावरणं । इति हेम-चन्द्रः । कानात् । इति भाषा । (यवनिष्ठा । पर्दा । इत्यादि भाषा ।)

अपटुः, स्त्री, (न पटुः, नञ्समासः ।) व्याधितः । रोगी । इत्यमरः । पटुतारहितः । कार्थ्याक्षमः । यथा,—

“सा क्रान्ता जघनस्थलेन गुरुणा गन्तुं न शक्ता वयं
दोषैरन्यजनाश्रयैरपटवो जाताः स इत्यद्भुतं” ।
इत्यमरकविः ॥

अपतर्पणं, स्त्री, (अप + टप् + भावे ल्युट् ।) लङ्घनं । रोगादौ भोजनाभावः । इति हेमचन्द्रः । (अप-गतं तर्पणं दृश्यभावे यस्य तत् । गतलोभः । इतिशून्यः ।)

अपत्यं, स्त्री, (न पतति वंशो यस्मात्, पत + बाङ्-ल्यात् यत्, ततो नञ्समासः ।) पुत्रः । कन्या । तत्पर्यायः । २ सन्तानः । ३ लोकं । ४ सन्ततिः । ५ प्रसूतिः । इति जटाधरः ।

“अस्मिन्सु निर्गुणं गोत्रे नापत्यमुपजायते” ।

इति हितोपदेशे ।

“महीभूतः पुत्रवतोऽपि दृष्टं

तस्मिन्नपत्ये न जगाम दृष्टिं” ।

इति कुमारसम्भवे ।)

अपत्यदा, स्त्री, (अपत्यं गर्भं तत्त्वेवनेन ददाति, अपत्य + दा + कर्त्तरि कः, उपपदसमासः ।) गर्भदात्रीकृत् । इति राजनिर्घण्टः ।

अपत्यपथः, पुं, (अपत्यस्य गर्भान्निःसारणस्य पथ्या मार्गः, षष्ठीतत्पुरुषः, समासान्त अच् ।) भगं । योगिः । इति हेमचन्द्रः ।

अपत्यशत्रुः, पुं, (अपत्यस्य शत्रुः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) कर्कटः । इति शब्दचन्द्रिका । काँकड़ा । इति भाषा ।

अपत्रपः, चि, (अप + त्रप् + भावे अङ्, ।) त्रपा-रहितः । निर्दोषः । अपगता त्रपा यस्येति ङङ्ग्रीहो आकारस्य ऋसः ॥ “सापत्रपः कुल-गुरुर्विहितस्त्वया नः” । इति धनञ्जयविजय आयोगे ।)

अपत्रपा, स्त्री, (अपगता त्रपा अन्यतो लज्जा यस्याः सा, स्त्रियां टाप् लज्जाहीना । लज्जा-शून्या ।) अन्यतो लज्जा । परस्मात् लज्जा । इत्यमरः । लज्जामात्रं । इति रत्नकोषः ।

अपत्रपिच्छुः, चि, (अप + त्रप् + शीकार्थे कर्त्तरि इच्छुच् ।) समावसत्रपः । लज्जाशीलः । इत्यमरः । कालुक इति भाषा ।

अपथं, स्त्री, अ, (न प्रशस्तः पथ्याः मार्गः, नञ्स-

अप

मासः । नास्ति पथ्याः प्रशस्तः मार्गो यत्र तत् । प्रशस्तवर्त्मस्थौ नगरादौ ।) अपथ्याः । मार्गं एव यो न भवति तत् । इत्यमरः । योगिः । इति शब्दरत्नावली । (विमार्गः । कुपथः । असम्मार्गः । साधुविगर्हितः पथ्याः । “अपथे पदमर्पणन्ति हि श्रुतवन्तोऽपि रजोनिमीलिताः” । इति रघुवंशे ।

“न कश्चित् वर्मानामपथमपकृष्टोऽपि भजते” ।
इति शाकुन्तले ।)

अपथ्यं, चि, (पथ्ये वैद्योक्तभोजनादिनियमाद्य नीत्त-क्ताधाराद्य वा हितं यत् ततो नञ्समासः ।)

पथ्यभिन्नं । अहितं । यथा,—

“यत्पथ्यं यदपथ्यञ्च वक्ष्यते रक्तपित्तिनां” ।

इति पथ्यापथ्यपथ्यः ।

अपदानं, स्त्री, (अप + दैपशोधने भावे ल्युट्, विद्य-मानार्थे अप् अद्यच् । अद्यथा अपदायति परि-शुध्यत्वेन कर्मण्या, अप + दैप् + शोधने करणे ल्युट् ।) अवदानं । दत्तं कर्म । इतिः प्रवर्तनं सा प्रशस्ता विद्यते यत्र तत् । यत्र कर्मणि इतिः सर्वैः प्रशस्यते तत् इत्यर्थः । इत्यमर-टीकायां खामी ।

“गणयत्यपदानसम्मितं

भवतः सोऽपि न सत्क्रियाभिर्मां” ।

इति शाकुन्तले ।)

अपदान्तरं, चि, (नास्ति पदान्तरं व्यवधानं यत्र सः ।) अव्यवहितः । संयुक्तः । इत्यमरः । अभिन्न-पदे स्त्री । (सन्निकर्षः । सान्निध्यं । सामीप्यं । नैक्यं ।)

अपदिशं, स्त्री, अ, (दिशोर्मध्ये, अव्ययीभावः, समा-सान्त अच् ।) दिक्कोषः । दिशोर्मध्यं । तत्-पर्यायः । विदिक् २ । इत्यमरः ।

“स्त्रीवाच्यं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक् स्त्रियां” ।
इत्यमरः ।)

अपदेशः, पुं, (अप + दिश् + घञ् । स्थानं ।) निमित्तं । शरयं । स्वरूपाच्छादनं । तत्पर्यायः । २ आजः । ३ लक्ष्यं । इत्यमरः । परानिच्छकारिभिन्नश्रुता । इति महाभारतटीका । (स्थातिः । कीर्तिः । क्लृप्तं ।

“रक्षापदेशान्निहोमधेनो-

र्वन्द्यान् विनेव्यन्निव दुष्टसत्त्वान्” ।

इति रघुवंशे ।)

अपध्वंसजः, पुं, (अपध्वंस्यतेऽनेन, अपध्वंस + करणे घञ्, अपध्वंसो जातोनां भिन्नतासम्पा-दकः सङ्घर्षस्त्वान्पायते, अपध्वंस + जन् + क, उपपदसमासः ।) बर्षसङ्घर्षः । यथा,—

“शूद्राणाम्ना सधर्माद्यः सर्वेऽपध्वंसजाः सृताः” ।

इति मनुः । (प्रतिकोभजातः । भिन्नवर्षसङ्घ-जातः । करणादिसंकोचवर्षः ।)

अपध्वस्तः, चि, (अप + ध्वंस + क्तः ।) परित्यक्तः । निन्दितः । चूर्णीकृतः । इति मेदिनी । (अति-दुराचरः ।) परित्यक्तः । “अपध्वस्तः परित्यक्ते निन्दितेऽप्यवचूर्षिते” । इति मेदिनी ।

अप

अपनयनं, स्त्री, (अप + नी + भावे ल्युट् ।) खड्गं । दूरीकरणं । यथा,—“इति श्रीशाम्भुपुराणे रो-गापनयने श्रीसूर्यवक्त्रुविनिर्गतस्तवराजः समाप्तः” इति ।

“नातिश्रमापनयनाद्य यथा श्रमाय

राज्यं सङ्घस्तदुत्पद्यमिवातयत्र” ।

इति शाकुन्तले ।)

अपनोदनं, स्त्री, (अप + नुद् + भावे ल्युट् ।) खड्गं । दूरीकरणं । यथा,—“मानापनोदनविनोदनते गिरीशे” । इति श्रीहर्षः । (अपनुदति दूरी-करोति, अप + नुद् + कर्त्तरि बाङ्ग्यात् ल्युटि ।) खड्गकः । दूरीकारकः ।

“यथाश्वमेधः क्रुतुराट् सर्वपापापनोदनः ।

तथाघमर्षां जप्यं सर्वपापापनोदनं” ।

इति मनुः ।)

अपप्राः, [धिन्] पुं, (न पथ्याः, नञ्समासः, समासान्तविधेरनित्यत्वात् अत्र अजभातः ।) अ-पथं । इत्यमरः ।

अपपान्त्रितः, चि, (अपकृतं पात्रं भोजनपात्रं यस्य सः, येन जनेन भुक्ते भोजनपात्रमस्यं भवतीति यावत् चण्डालादिः, अपपात्रः कृतः, अपपात्र + करोत्यर्थे यिच् + क्तः ।) उत्कटदोषैर्ज्ञातिभि-र्भिन्नोदकीकृतः । यथा,—अपपान्त्रितस्य रिक्च-पिच्छोदकानि निवर्तन्ते” । इति शुद्धितत्त्वे शङ्कापस्तम्बौ ।

अपभ्रंशः, पुं, (अप + भ्रञ् + घञ् ।) घाम्यभाषा । अपभाषा । तत्पर्यायः । अपशब्दः २ । इत्यमरः ॥ पतनं । यथा,—

“अथास्त्विभ्रंशवति महतामप्यपभ्रंशनिष्ठा” ।

इत्यभिधानशाकुन्तलं । (अधः पतनं । ध्वंसः । अधोगतिः ।)

अपमः, पुं, (अपकृततया मीयते, अप + मा + घञ् + कः ।) क्रान्तिः । इति सिद्धान्तशिरोमणौ गोलाध्यायः ॥

अपमानं, स्त्री, (अप + मा + भावे ल्युट् ।) अनादरः । अमर्यादा । इति शब्दरत्नावली । तत्पर्यायः ।

“स्यादवज्ञा परीहारः परिहारः पराभवः ।

अपमानं परिभवस्तिरस्कारस्तिरभ्क्रिया ।

अवहेजा च हेजा स्यादवहेजनहेजेन ।

क्षोभो गिक्कारभिकारौ पर्यायः स्यादनादरे” ।

इति शब्दरत्नावली ॥ • ॥ तस्य अपकाशत्वं

यथा,—

“अर्थनाशं मनस्तापं मूढे दुश्चरितानि च ।

वचनक्षापमानञ्च मतिमान्न प्रकाशयेत्” ॥

इति चायकः ॥

“अपमानं पुरस्कृत्य मानं क्त्वा तु पृथ्वतः ।

सकार्यमुज्जरेत् प्राज्ञः कार्यध्वंसे हि मूर्खता” ॥

अपमित्यकं, स्त्री, (अपमित्यपमानं स्त्रीकृत्य मृच्छते, अप + मेह् प्रथिमाने + क्त्वा तस्य ल्यप्, “मथ-तेरिदन्त्यतरस्यामिति आस्थाने इतक्, ततः कन् ॥) ऋयं । इति हलायुधः ॥

अपमृत्युः, पुं, (अपकृतः रोगेणः विना मृत्युः मरणं